

La cornamuza dou Languedoc

Francoprovençal, Patois de Montjovet

Un coou y ire un berdjéi qué sounae la cornamuza dou Languedoc, « la bodega ».

Eunna net, ou l'a modà ché réfiéi prooutcho dou ru.

Occupà a aitéi la preméira ehtéila, l'a pa vu lo cho ehtremèn gueyéi dju é ché ferméi contre un roc.

Attirà da mùzica, eunna piquioda fata l'a prézenta-che é can lo berdjéi l'a indormi-che, l'a approtcha-che da cornamuza.

- Senqu'a l'ét so ? Y é-téi cahcùn ?

Vu qué y ire pa gnun, l'at intrà didèn l'ehtremèn.

« Cra, cra, cra », eunna rana soutte déssù lo roc.

- Senqu'a l'ét so ? Y é-téi cahcùn ?

- Oi, sèi totta soletta. Vièn maque.

É la rana l'a souttà didèn.

« Hi Han, hi han, hi han » un piquiò ano l'ae vigni béire ou ru.

- Senqu'a l'ét so ? Y é-téi cahcùn ?

- Oi, sin in douch, la fata é la rana. Vièn maque.

L'ano a l'ét intrà co leui.

« Hou ! Hou ! Hou ! » un lu a l'ét sorti.

- Senqu'a l'ét so ? Y é-téi cahcùn ?

- Oi, sin in tréi, la fata, la rana é l'ano.

- Pousse-vò o vo rodjo !

- Bon, bon, d'acor ! Ahproua a intréi !

É lo lu a l'ét intrà didèn la cornamuza.

« Hi hi hi » eunna ehtréguia l'at arevè dèssù la cornamuza.

- Senqu'a l'ét so ? Y é-téi cahcùn ?

- Oi, sin in cattro, la fata, la rana, l'ano é lo lu.

- Quéttèu-me un poht o vo foou vigni in poussa !

- Ah ! Na ! Pren-te varda. Sarin-no é intra.

L'ehtréguia l'a fetcha-che didèn.

« Pan, pan, pan » lo « Drago » l'a prézenta-che.

- Senqu'a l'ét so ? Y é-téi cahcùn ?

- Oi, sin in sinc, la fata, la rana, l'ano, lo lu é l'ehtréguia.

- Quéttèu-me un poht o vo tréino ou fon dou ru.

- D'acor, d'acor, sarin-no incò, intra peurra.

Lo « Drago » l'a fetcha-che didèn.

« Cr, cr, cr » eunna frommia ché approoutche.

- Senqu'a l'ét so ? Y é-téi cahcùn ?

- Oi, sin in cheu, la fata, la rana, l'ano, lo lu, l'ehtréguia é lo

« Drago ». T'i paré piquioda qué té troue chur un poht !

É la frommia l'a fetcha-che contre lour.

Tot d'un crep lo berdjéi ché dévèye é vèi qué la cha cornamuza ire pamà la. L'ae vu-la prooutcho l'éiva, é l'ae vigni groousa.

L'a léva-la ató fatégga, préi l'inspirachón é l'a soffia. Dé cri rébondichaon...

Lo berdjéi vèi sorti la frommia, lo « Drago », l'ehtréguia, lo lu, l'ano, la rana é la piquioda fata.

- Pa avéi pouéira, ou dit. Végneu danséi!

Lo berdjéi l'a sounà é li chè set nou amich y an dansà tanque ou matin vitto. É dé adón, lo son da cornamuza l'at arevè a bétéi insémbio totte li béhte.